

'Inanna' posa en escena set dones per mostrar les facetes de la feminitat ■ MERCAT DE LES FLORS

La coreògrafa Carolyn Carlson estrena 'Inanna' avui al Mercat de les Flors

“Jo ja sóc història”

Marta Porter
BARCELONA

Autèntic mite de la dansa, com confessa ella mateixa –“jo ja sóc història”–, Carolyn Carlson és a Barcelona per presentar el primer treball que ha fet per al Centre Coreogràfic Nacional Roubaix Nord - Pas de Calais, del qual és directora des de fa tres anys. Inspirada en la història de la deessa sumèria de la fecunditat i la guerra, *Inanna*, interpretada per set dones, es pot veure des d'avui i fins diumenge al Mercat de les Flors. “*Inanna* exposa tots els vessants de la feminitat, inclosa la masculinitat que cadascuna porta dins”, diu la coreògrafa nord-americana. En

l'àmbit coreogràfic, aquesta deixeblla d'Alwin Nikolais segueix posant en pràctica el motor del seu art, la improvisació: “La dansa s'ha de veure i sentir amb el cor”, diu, tot i que reconeix que els seus espectacles estan molt estructurats. A més, ha comptat amb la música original del compositor Armand Amar, autor de bandes sonores com *Indigènes* o *Amén*, a més de cançons de Tom Waits i Bruce Springsteen.

Des que a principis dels 70 una estilitzada ballarina deixava el públic del Festival d'Avinyó bocabadat per la seva agosarada proposta escènica, la que va ser directora del Ballet de l'Òpera de París, de la secció de dansa de la Bi-

ennial de Venècia o del Cullberg Ballet assegura que ha “lluïtat en el món de la dansa des de fa més de 30 anys”. “I ara és fonamental seguir-ho fent”, afegeix. Carlson considera que en aquest temps l'art coreogràfic ha canviat substancialment. “Ara la dansa és molt més física, més violenta, i amb més connexions sexuals i espirituals. Hi ha hagut un canvi en el llenguatge corporal. Per això m'agrada tant, perquè amb el cos transmet la veritat”.

Amb les entrades gairebé exhaurides, la companyia farà una funció extra dissabte a les 5 de la tarda. I com a regal –i només avui–, Carolyn Carlson ballarà durant tres minuts. Un honor. ■

espectacles en breu

PREMIS

Marta Carrasco obté el premi Ciutat de Barcelona

L'espectacle *J'arrive...!* de la coreògrafa Marta Carrasco s'ha emportat el premi Ciutat de Barcelona 2006 en la categoria de dansa, en una decisió unànime del jurat format per Carmen de Val, Rosli Ayuso, Montse Garcia Otzet, Joaquim Noguero i Bàrbara Raubert. També han estat guardonats els arquitectes Jaime Coll i Judith Leclerc (premi Ciutat de Barcelona d'arquitectura); el projecte *Xamfrà, centre de música i escena del Raval*, de Maria Dolors i Esther Bonal (Educació) i l'*Estudi Bopba*, de Josep Bohigas, Francesc Pla i Iñaki Baquero (disseny).

CINEMA

Les productores de 'Wallace & Gromit' tanquen la societat

Els estudis DreamWorks i Aardam, que junts han produït les cintes animades *Wallace & Gromit* i *la maledicció de les verdures* (guardonada amb l'Oscar) i *Ciutat ratolí*, entre altres, han trencat l'associació perquè “tot i que tenim bones relacions i admirem els nostres respectius treballs, les nostres aspiracions comercials no coincideixen”, va dir el responsable de DreamWorks, Jeffrey Katzenberg. Des d'Aardam van dir que és una separació amistosa i que aviat anunciaran un acord nou de distribució.

MÚSICA

Giménez-Atenelle obre el Festival de Música Contemporània

El pianista Albert Atenelle interpreta avui a l'Auditori *Música callada*, de Frederic Mompou (1893-1987). El concert obre el II Festival de Música Contemporània. Mompou 2007. *Els poetes del so*.

Crítica* teatre

Francesc Massip

'City/Simcity' tanca la trilogia d'obres del jove autor i director Jordi Casanovas inspirades en videojocs ■ FERRAN MATEO

Sucar la magdalena futurista

L'inauguració del cicle *Tot un any!* de teatre català contemporani ha tingut una primera nit màgica a la Beckett. Jordi Casanovas ha posat el llistó ben alt amb *City/Simcity*, culminació de la seva *Trilogia dels videojocs*, que va encetar ara farà un any (i només l'AVUI en va donar notícia) amb *Wolfenstein* i va continuar al maig amb *Tetris*, totes dues presentades a Area Tangent. Tres peces temàticament independents que comparteixen, però, alguns trets definitoris de l'original dramàtica d'aquest jove autor i director vilafranquí. A saber: la qualitat escènica dels seus àgils i esmolats diàlegs, que fan lliscar l'acció de forma trepidant. O la naturalesa dels personatges profundament inquietants que trenen situacions amarares d'una enrarida atmosfera que empenyen l'espectador al límit de la butaca i sacsegen les seves expectatives per precipitar-les de l'exultant calidesa a un abisme gèlid.

Hi ha un continuat contrast d'emocions i reaccions que fan pertorbadors els protagonistes i violents els vincles que els uneixen. La història s'explica des de la noia que interpreta una vívida Roser Blanch i que té la

dubtosa capacitat de preveure el futur, una mena de memòria anticipatòria que li permet, en ensumar la magdalena proustiana, no pas evocar un passat viscut, sinó predir la vivència d'un esdevenidor imminent.

L'obra rebobina diverses vegades els fets en un intent d'evitar l'ineluctable fat i uns desenllaços sistemàticament tràgics. L'espectacle adopta una estètica cinematogràfica amb reiterades

Hi ha un contrast d'emocions que fan pertorbadors els protagonistes

foses en negre, ritme endimoniat i estructura de *thriller* vertiginós, i aconsegueix de posar sobre les taules qüestions candents entre el jovent, com l'enfollida competitivitat laboral que encimbella la mediocritat servil i castiga el talent. Sorpren la interpretació natural i directa, un treball fet d'il·lusionada complicitat, potent i veraç. ¿Es pot demanar més?

* **City/Simcity**, DE JORDI CASANOVAS SALA BECKETT, 30 DE GENER

RAC105 et convida en exclusiva al concert

Berk & the Virtual Band

Dimecres 28 de febrer a la Sala Bikini, 21.30 h

Concert exclusiu només per a oients de RAC105
Escolta cada dia RAC105 per aconseguir les teves invitacions.

www.rac105.cat

